

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 19. Fatum Montgeronis celebris Fanatici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

ulteriori examine rejicienda forent. Sæc. XVIII.
A. C. 1731.
Pariter Lilienthalius aliique fanaticam hanc stultitiam solide impugnabant.

Non deerant tamen Parisinæ fatuitatis Vindices, quos inter præcipuus erat Maupasius, qui contra Dominum de Voeux tractatum scripsit *de miraculis*: prodiit etiam anno sequenti libellus, cui titulus: *Collectio miraculorum, quæ ad tumulum Abbatis de Paris perpetrata fuere*: Præter hos plures alii in defendendis ludicris hisce jocis calamos suos exercuerunt, non alio successu, nisi ut ipsimet saniores Jansenistæ pertimescerent, Parisii sepulcrum brevi fore Jansenianæ factionis tumulum.

§. XX.

Fatum Montgeronis celebris Fanatici.

Abuterer Lectoris patientia, si cuncta jocularia commenta, prætenas fanationes, & convulsiones, quas per viginti ferme annos ad invocationem sui Parisii factas fanatici deprædicabant, recensere aggrederer. Adjunxisse sufficiat, quod dementia, superstitio atque abusus eo præcesserit, ut cæmeterii portam muro obstruere, & interposita Regis auctoritate confluentes repellere, pertinaces exilio ac carceribus multare & privata eorum con-

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

venticula dissipare, necesse fuerit. Præ-
 ceteris vero poenæ severitatem ex-
 riebatur singularis notæ Enthou-
 quem cum status sui dignitas & sin-
 gularis eruditionis fama plurimum con-
 mendaret, quo periculosior erat in re-
 teris exempli pravitas, eo gravius im-
 plicium criminis atrocitas de eo re-
 poscebat. Erat is Carre de Montgen-
 Parlamenti Parisiensis Senator, ingenii
 acumine præstans, in conversando affa-
 bilis, ab omnibus in honore habitus
 cetera Vir dissolutæ vitæ, nulliusque
 Religionis. Hic die septima Septem-
 bris hoc anno novitatis fama accit-
 ad cæmeterium S. Medardi accit-
 ibidemque maximo numero homines
 flexis genibus ad sepulcrum Parisi-
 batis procumbentes reperit: Et ecce
 repente, quo instigante incertum, mu-
 num suum sanctitatis fama incit-
 scendi desiderio accensum sentit, pi-
 tatem exterius simulat, & se, citum
 Divo Paulo, in novum hominem esse
 conversum jactitat. Facto hoc in-
 se convulsionistis aggregat, & ipsius
 ludicro hoc teatro primarium Enthou-
 siastam agit. Contigit sequenti anno
 ut ex Regis mandato ipse cum ceteris
 Parlamenti Senatoribus ad Alvernia
 Alpes relegaretur, ubi nulla temporis
 honoris, fortunæ, quietis & libertatis
 habitus

habita ratione. (Tantum habet virium Sæc. XVIII.
 in Religione fanaticismus) firmo animo A. C. 1731.
 statuit, omnia, quæ spargebantur, Pa-
 risii miracula in unum volumen con-
 trahere, nova fingere, eorum verita-
 tem pro viribus comprobare, ac deni-
 que ipfimet Regi insanum hoc opus
 porrigere: Intra exiguum temporis
 spatium justæ molis volumen absolvit,
 Parisiis sex millia exemplorum propriis
 suis sumptibus excudi curat, & præ-
 fixa ad Regem nuncupatoria epistola
 titulum libro inscribit sequentem: *Ve-
 ritas miraculorum per intercessionem Do-
 mini de Paris patratorum contra Senonen-
 sem Archiepiscopum.*

Porro die vigesima Junii nigro ha-
 bitu, & palliolo indutus, Versaliis Re-
 gem adit, eique librum consignat, in
 quo præclaras veritates, clandestinas
 contra Regiam auctoritatem machina-
 tiones, & multa alia ad Regis obse-
 quium, & Religionis incrementum ne-
 cessaria detegi ajebat. His perceptis
 Rex librum Villaregio Duci tradidit,
 Fleurio autem Cardinali paulopost ad-
 ventanti manifestavit, sibi ab incognito
 Viro hunc librum fuisse consignatum.
 Loquentem interpellat Heraultus su-
 premus politicæ rei Præfectus: *En, in-
 quit, En Parisi miracula! hujus libri a
 Montgerone scripti quinque millia exemplo-
 rum*

Sæc. XVIII. *rum hodie intercepti, eoque sine Verisimili*
 A. C. 1731. *veni.* Hoc dicto Rex Montgeronem
 comprehendi jussit, qui tamen dilis-
 butis aliquot exemplis jamjam Verisimili
 ad exilii sui locum recesserat. Paulopost tamen missis eo Satellitibus in
 Bastiliæ carceres abductus est, in-
 sum viginti duobus Parlamenti Sen-
 toribus pro eo die secunda Augusti de-
 precantibus. Tandem vero Rex illum
 e custodia ad Abbatiam S. Andreæ
 prope Avenionem abduci mandavit,
 ea tamen lege, ut de Parisi miramur
 in perpetuum fileret. Illuc igitur die
 nona Octobris milite stipatus venit,
 ubi tamen Archiepiscopi jussu S. Sp-
 naxis usu interdictus est, eadem per
 Vivarii, quo demum abducebatur,
 Parocho mulctatus; Ejus vero liberum
 non modo Rex sed ipsum etiam Paro-
 chum proscriptum, ac retineri seve-
 rissime inhibuit, quinimo petente Or-
 tore Gallico omnia illius exemplaria
 tam in Galliis quam in Belgio typis
 excusa Bibliopolis in Provinciis Fran-
 ciae erepta, atque in Franciam trans-
 missa fuere: Doctissimus quoque P. de
 La Tasse Benedictinus inauspicatus
 hunc Montgeronis partum egregie con-
 futavit, edito libro, cui titulus: *Scilicet*
nator deceptus seu victima Janseniana
tionis; paulopost tamen in hujus Pa-

natici defensionem duo alii prodire ^{Sæc. XVIII.}
 libelli, ac in superhabito Regis man- ^{A. C. 1730.}
 dato ipsummet Montgeronis opus ite-
 rato prælo excusum est, cujus tamen
 omnia ferme exempla a Heralto rur-
 sus intercepta fuere. Ceterum per vi-
 ginti ferme annos adhuc viguit hæc
 miraculorum fama, quam insania in-
 vexit, fanaticus fovit, dolus auxit,
 & pertinacia defendit, tandem vero
 sanæ rationis imperio sensim ac peni-
 tus evanuit, haud absimilis quibusdam
 torrentibus, qui in primo cursu augen-
 tur, & pedetentim in sabulo evanescent.

Porro ea, quæ hac in re retulimus,
 auctoritate & testimonio Sapientissimi
 Pontificis Benedicti XIV. confirmare,
 haud abs re erit: En ipsius verba ex
 celeberrimo ejus opere de Beatif. Lib.
 IV. Part. I. cap. 7. n. 20. & seqq.

Notum est, annis præteritis ex hac
 vita decessisse quemdam Diaconum no-
 mine Parisium, & ejus Corpus tradi-
 tum fuisse sepulturæ in cæmeterio sancti
 Medardi Civitatis Parisiensis. Prodiit
 ejus vita, & in variis locis edita typis
 est, Quam infensus fuerit ille Consti-
 tutioni *Unigenitus*, ab Authore non
 dissimulatur. Appellationes ad Gene-
 rale Concilium plures interpositæ, &
 nova in ultimo vitæ agone appellatio
 excogitata tamquam veræ fidei signa
 ex-

Kk 4

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

extolluntur. Non modo ab Aucto-
vitæ populi frequentia ad ejus Funus
& innumera propemodum concurren-
tium multitudo ad ejus Sepulchrum
describuntur, sed multa præterea e-
sunt volumina miraculorum, & pro-
giorum, quæ ejus invocatione patri-
dicebantur. Faventes appellanti-
a Constitutione *Unigenitus* ad Generale
Concilium supplices libellos exhibe-
runt Archiepiscopo Parisiensi, ut ju-
dicam cognitionem caperet de præ-
dictis prodigiis, & miraculis, eaque
referri in acta juberet. Non modo in
libellis exhibitis, sed etiam in aliis scri-
ptis late demonstratum est, cultum pro-
vatum impediri non posse, & tale
esse eum, qui exhibebatur erga Dio-
conum Parisium, licet in publico ex-
hiberetur. Præterea non desiterunt
multa afferre pro statuenda veritate asser-
torum miraculorum & ut demonstrare-
tur, sanationes excessisse vires naturæ.
At plures in Galliis Præsules doctissimi
& Zelo fidei Catholicæ præclarissimi
hisce conatibus obstiterunt, inter quo-
principem locum obtinuerunt Archie-
scopi Parisiensis, & Senonensis. No-
dici scripserunt, & ficta prorsus asserunt
miracula demonstrarunt; & quate-
nus sanationes veræ fuissent, nihil in
eis interfuisse, quod vires naturæ super-
rare.

raret. Theologi, quorum verba in hoc eodem capite retulimus, invictis hoc ipsum præstiterunt argumentis, Christianissimus Rex ex avita pietate ac religione suum non destitit potentissimum suppeditare auxilium Archiepiscopo Parisiensi, & claudi jussit Cæmeterium sancti Medardi, cum ex Medicorum attestationibus recte novisset, ratione & veritate carere, quæ de Diacono Parisio prædicabantur; uti apparet ex ejus *Edictis die 27. Januarii 1732. & die 17. Februarii 1733.* Sanctissimus quoque Pontifex Clemens Papa XII. prævio consilio Congregationis Sanctissimæ Inquisitionis, vitam Diaconi Parisii proscripsit tamquam continentem propositiones, & assertiones falsas, piarum aurium, ut est formula, offensivas, scandalosas, authoritati tum sanctæ Sedis Apostolicæ, summique Pontificis, tum Ecclesiæ & Episcoporum, præsertim Gallicanorum, injuriosas, temerarias, impias, Hæreticis faventes, erroneas, atque etiam schismaticas & hæreticas, & hæretico spiritu plenas; uti colligitur ex *Decreto edito die 22. Augusti 1731. & die 29. dicti Mensis affixo, & publicato, & per Literas Apostolicas in forma Brevis die 29. Jun. 1734.* consimili censura proscripsit Edictum Episcopi Antiffiodorensis referens &

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

K k 5

appro-

Sæc. XVIII. approbans quoddam assertum miracu-
 lum, quod in sua Diœcesi patratum
 A. C. 1731. dicebat intercessione supra memorati
 Diaconi Parisii.

Totus & universus rerum gestarum
 contextus eo unice collimabat, ut Ho-
 mo Apostolicæ Sedi refragans, schis-
 maticus, hæreticus, acerrimus in-
 pugnator Constitutionis, quæ incipit
Unigenitus, pertinax Jansenistarum in-
 secta, falsis ipsi attributis miraculis
 imaginem solidæ virtutis & Sanctitatis
 præferret. Sancte ergo & pruden-
 tissime supra memorati Episcopi Gal-
 cani abstinuerunt ab inquisitionibus ju-
 ridicis, & sancte ac prudentissime in-
 sano, & temerario cultui obstiterunt.
 Licet enim ex alibi dictis publicus tan-
 tum Cultus prohibeatur erga non Be-
 tificatos, aut Canonizatos, nec publi-
 cus sit Cultus, qui exhibetur in pu-
 blico, sed qui exhibetur autoritate Ec-
 clesiæ, & fama aut insignis virtutis
 aut miraculi viam aperiat inquisitioni
 juridicæ ab Ordinario assumendæ; hæc
 tamen, & similia sibi vindicant in-
 cum, cum agitur de Dei Servo, qui
 pie in Domino obiit, qui dum viveret
 non populari, nec fictitio rumore, sed
 solida virtutum fama præfulsit. Quod
 si res sit de homine, de cujus Fide &
 Religione suspicio sit, tantum abest

ut cultus privatus erga eum permitti
 possit, vel ut de assertis ejus miracu-
 lis instituta sit inquisitio, ut contra
 debeant Episcopi omnem Cultum, li-
 cet privatum, amovere, & ab omnibus
 abstinere, quæ indebito cultui proxime,
 aut remote favere possint, juxta
 exempla, a nobis allata *lib. 2. cap. 8.*

Sæc. XVIII.
 A. C. 1731.

Post primam hujus operis editionem,
 quidam Montgeronus, qui gloriatus
 est, se a Deistarum insania ad Janse-
 nistarum disciplinam prodigiose fuisse
 conversum, id est a Carybdi, ut ajunt,
 in Scyllam incidisse, pugnans pro Jan-
 senistarum doctrina, veritatem mira-
 culorum a Diacono Parisio perpetrato-
 rum magna jactantia & facundia co-
 natur vindicare in Opere a se vulgato.
 Quidam alius ex Protestantium secta
 de Voeux Amstelodami Anno 1740. ty-
 pis edidit Criticam generalem Libro-
 rum dicti Montgeroni super miraculis
 Diaconi de Paris. Opus in epistolas
 divisum est, & *epist. 8. & 9.* satis apte
 & solide ostendit, miracula a Mont-
 gerono narrata, tamquam facta inter-
 cessione prædicti Diaconi, aut esse men-
 daciorum & falsitatis plena, aut, si
 quid veri habent, id omne non Divi-
 nitus, sed naturaliter contigisse. Cete-
 rum præfationem operis, & alias epi-
 stolas si percurras, plura occurrunt
 hæ-

Sæc. XVIII. hæretica dogmata, ob quæ jure
 A. C. 1731. merito liber fuit a Sacra Indici-
 gregatione proscriptus. Intolerabilis
 autem mendacii, impiæque falsitatis
 nota inurendum est id, quod legitur
epist. 7. pag. 223. Regulæ omnes, quæ
 ad examinanda miracula a Pontificibus
 præscribuntur, & cum veritate
 amissim consentire prædicantur, hujus-
 modi sunt, ut falsis etiam miraculis
 (quemadmodum probari facile possent,
 si locus hic esset eas excutiendi) mirum
 in modum possent accommodari. Si
 enim forte, quæ in hoc nostro opere
 adducta sunt, Author perlegisset, pro-
 fecto non scripsisset, regulas a Romano
 Sede præscriptas pro discernendis mi-
 raculis posse falsis accommodari, &
 que probari facile posse.

Præterea prætenfa illa Parisii mira-
 cula nil aliud quam sacrilegam Appre-
 hantium fraudem ac imposturam fuisse
 luculenter ex ipsa eorum inquisitione
 magis seria apparuit; constitit enim
 eorum, qui se sanatos mentiebantur,
 auro corruptos, vel morbum finxisse,
 vel sanitatem simulasse, moxque finis-
 scena ludicra iisdem infirmitatibus le-
 borasse, quocirca ingenioso hoc carmine
 a quodam Poeta hisce miraculorum
 nundinatoribus illusum est;

Cet-

Cernite Parisii, quæ sint miracula,
nempe

Quæ sana exivit, mox redit
ægra domum!

Parisii, sectam contemnite, Pari-
sienses

Hic etenim sanus, qui fuit,
æger erit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

§. XX.

*Historia de Sanguisugis seu de Vampy-
rismo in Sclavonia. &c.*

Jam ab aliquot annis haud incertus
per orbem volabat rumor de Vam-
pyris seu Sanguisugis. Hos in variis
Regionibus extitisse, qui negaret, te-
merarius foret; id enim tristis expe-
rientia, juridica & frequens inquisitio,
necnon legitima comprobant exempla
& testimonia: qua autem virtute, &
an singulares, qui narrantur, effectus
inter Divinæ providentiæ, & naturæ
arcana, vel inter perturbatæ & cor-
ruptæ infirmorum phantasiæ, vel inter
populi nimis creduli commenta aut epi-
demici fanatici symptomata, vel dia-
boli illusiones sint reponendi, decidere,
præsumptuosum esset: sicut enim, in-
quit Plinius, *multa fieri non posse, prius-
quam facta sunt, judicantur, ita multa
quoque, quæ antiquitus facta, quia nos ea
non*